

Stavba souvětí

- poměry mezi souřadně spojenými větami
 - slučovací (např. spojky *a, i, ani*)
 - stupňovací (např. spojky *dokonce, ba i*)
 - odporovací (např. spojky *ale, přesto, avšak*)
 - vylučovací (např. spojky *nebo, anebo*)
 - důvodový (např. spojky *neboť, totiž, vždyť, přece*)
 - důsledkový (např. spojky *proto, tedy, tudíž*)
- věta dvojčlenná = má podmět a přísudek *Máme hodně úkolů.*
- věta jednočlenná = má pouze přísudek, nemá podmět *Prší. Je mi smutno.*
- větný ekvivalent = nemá ani podmět, ani přísudek *Nevstupovat!*
 - druhy vedlejších vět
 - * podmětná *Kdo, co?*
 - * přísudková *Jaký byl/nebyl podmět?*
 - * předmětná *pádové otázky kromě 1. a 5. pádu*
 - * přívlastková *Jaký, který, čím?*
 - * doplňková *V jaké situaci?*
 - * příslovečná
 - místní *Kde?*
 - časová *Kdy?*
 - způsobová *Jak?*
 - měrová *Do jaké míry*
 - příčinná *Proč?*
 - účelová *Za jakým účelem?*
 - podmínková *Za jakých podmínek?*
 - přípustková *I přes co?*
- souvětí souřadné = spojení minimálně dvou vět hlavních
- souvětí podřadné = spojení věty hlavní jednou enbo více větami vedlejšími

Větné členy

- základní
 - podmět: vyjádřený, nevyjádřený a všeobecný; holý, rozivý a několikanásobný
 - přísudek: slovesný jednoduchý (tvořen jedním slovesem v určité osobě), slovesný složený (tvořen způsobovým nebo fázovým slovesem a infinitivem); jmenný se sponou; jmenný beze spony; cito-slovečný
- rozvíjející

- přívlastek: shodný (shoduje se s podstatným jménem v pádě, čísle a rodě), neshodný (neshoduje se s podstatným jménem v pádě, čísle a rodě); volný (nezuzuje význam řídícího podstatného jména, jen doplňuje, odděluje se čárkou), těsný (zuzuje význam řídícího podstatného jména, neodděluje se čárkou), přístavek (základem je podstatné jméno nebo zájmeno, odděluje se čárkou z obou stran, pokud ale vyjadřuje funkci / titul / zaměstnání, čárkou se neodděluje); několikanásobný (několik přívlastků, jejich pořadí lze měnit, jsou odděleny čárkou nebo souřadící spojkou), postupně rozvíjející (pořadí členů není možné měnit, neoddělují se čárkou)
- předmět
- příslovečné určení: místa, času, způsobu, míry, příčiny, účelu, podmínky, přípustky
- doplněk: závisí na dvou členech – na slovesu a jméně

Slovotvorný a morfematický rozbor

vědět co je co, morfematický rozseká slova na ty jednotlivé části, slovotvorný jde jen o krok dopředu,

Pravopis

cvičení odhalte chyby, s/z

malá a velká písmena – prakticky – jaká jsou pravidla vysvětlit

jakoby x jako by: jakoby se dá nahradit jen jako, např. byl jakoby zmatený, když měním osobu z jako by bude jako bych

duál a duálové koncovky (očima, rukama, nohama, oběma dvěma...) – co to je

Slovní druhy

vyjmenujte druhy zájmen – osobní, ukazovací, vztažná, tázací, neurčitá vztažná..., číslovky – základní, řadové, druhové, násobné; určité a neurčité,..., určování slovních druhů ve větě

předložky: vlastní – můžou být jenom předložky (k, s, u, ...) x nevlastní – mohou být i jiné slovní druhy (během, kolem...) x nepůvodní (vznikají z různých slovních druhů, ale tvoří vlastní slovní celek jakožto předložku, součástí často bývá podstatné jméno; např.: s ohledem na..., bez ohledu na, s přihlédnutím k..., za účelem..., pro potřeby)

Mluvnické kategorie

co se určuje u 1.-4. – pád číslo rod vzor; co se určuje u sloves – osoba číslo způsob čas, co to je vid, ...

Stupňování

přídavných jmen a příslovčí, jak se tvoří, kolik je těch stupňů

Slovotvorba

a to patří pod to obohacování: skládání, odvozování, zkracování, značky

obohacování spisovné slovní zásoby češtiny (přejímání z jiných jazyků, přejímání z nespisovné češtiny, slovotvorba, přenášení významů – nové významy na již existující slova ...)

Interpunkční znaménka a jejich funkce

interpunkční znaménka a jejich funkce: čárky tečky pomlčky spojovníky, uvozovky, středníky

větná kondenzace

větná kondenzace: “s ohledem na zastavení činnosti”, je to v administrativním, odborném stylu, často spojeno s nepůvodními předložkami, nahromadění především podstatných jmen, místo vedlejší věty, často ve druhém pádě, často podstatná jména, která jsou původně slovesa

útvary národního j

útvary národního jazyka: spisovné x nespisovné, co do toho patří (vysoká formální

hláskosloví

fonetika, fonologie, ortoepie, ortofonie x typy asimilací = spodob, koncová asimilace – had [hat], spodoba (asimilace) znělosti

univerbizace a multiverbizace

lexikologie

jednoduché x složené pojmenování, sousloví, historismy, archaismy, slova přejatá, expresivní výrazy, deminutiva = zdrobněliny, ...

práce s citacemi

práce s citacemi: co to je, proč se používají, jak se s nimi nejlépe pracuje (citace.com), psaní zdrojů, podle norem

druhy tázacích vět

druhy tázacích vět: jednoduché, zjišťovací (ano/ne), doplňovací (otevřená odpověď)?

typografie

použití kurzívy, tučného písma, podtrhávání, souvisí s publicistikou, velikost písma

Automatizace a aktu

automatizace a aktualizace výrazu: co to je

enumerace

enumerace (výčty) - proč to autoři někdy používají

druhy vět

druhy vět podle postoje mluvčího: oznamovací, tázací, zvolací, rozkazovací

př spřežky

přísluvečné spřežky: spojení předložky a něčeho: dohromady x do hromady, skočil do hromady sena x skočili dohromady, na shledanou není spřežka!!!

anakolut, zeugma, kontaminace, atrakce